

Arrest

nr. 53 072 van 14 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 27 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BREBELS, die loco advocaat S. GAZZAZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 10 september 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 15 september 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 18 augustus 2010.

1.3. Op 27 augustus 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 augustus 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Arabier te zijn, de Syrische nationaliteit te bezitten, soennitische moslim te zijn en geboren te zijn op 1 januari 1979 in Edleb stad. U bent handelaar en startte kippenkwekerijen op. U begon tevens een handelsonderneming en begon ook in de handel rond granen en olijfolie. Daarnaast sprong u geregeld bij in het restaurant van uw broer. U had families die voor u werkten en ook iemand op een bureau. U was lid van de Idleb Kamer van Handel en Industrie. Zo'n drie maanden voor u het land verliet, wordt u lid van de Jund Al Sham. Deze organisatie wil politieke verandering in Syrië bekomen en wil de shiitische controle van de regering teniet doen. U vergaderde met leden van uw groep en u had de opdracht tractaten te gaan ophalen in Damascus met een ander lid van uw groep, Abou Y.(...). Op 17 augustus gebeurde dit weer en Abou Y.(...)f contacteert zijn thuisfront en verneemt dat een patrouille van de veiligheid zijn huis is komen doorzoeken. Jullie trachten de andere leden van jullie groep te contacteren en stellen vast dat jullie hen niet kunnen bereiken. U contacteert vervolgens uw thuisfront en krijgt ook te horen dat u gezocht werd en het huis doorzocht werd. Jullie gaan onderduiken bij een vriend van Abou Y.(...). Uw vader en broer werden een week in de gevangenis gezet en ondervraagd, de rest van jullie groep was opgepakt en dus besloten jullie het land te verlaten. U vertrekt naar Turkije en op 10 september 2009 verklaart u zich vluchteling voor de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Na uw gehoor op 18 augustus 2010 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u enkel uw Syrische rijbewijs, een vervallen internationaal Syrisch rijbewijs en een lidkaart van de Kamer van Handel en Industrie voorlegt maar nalaat uw identiteitskaart en paspoort aan de Belgische autoriteiten voor te leggen. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat uw identiteitskaart en rijbewijs thuis in Syrië achterbleven en dat u **geen paspoort had** (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, 15 september 2009, punt 21). Bij het Commissariaat-generaal diept u twee rijbewijzen op die u inmiddels toegezonden werden vanuit Syrië. Uw identiteitskaart heeft u evenwel nog steeds niet en op de vraag waarom u dit niet mee heeft laten opsturen, samen met uw rijbewijs, stelt u eenvoudigweg dat niet gevraagd te hebben en juist uw rijbewijs gevraagd te hebben om te kunnen rijden en uw handelskaart omdat u hier probeert een onderneming op te starten. Op de herhaling van de vraag waarom u niet gevraagd heeft uw identiteitsbewijs te laten opsturen, vraagt u zich af wat u daarmee moet doen en poneert u het niet nodig te hebben. Wanneer gesuggereerd wordt dat u daarmee uw identiteit bijvoorbeeld kan bewijzen, stelt u dat bij jullie in Syrië dat rijbewijs dezelfde waarde heeft en alle inlichtingen bevat. U dient nochtans toe te geven dat uw "khané", een in Syrië toegekend identiteitsnummer, niet op uw rijbewijs staat en uw religie evenmin. Vervolgens wordt u gevraagd of u een paspoort heeft gehad en voor het Commissariaat-generaal verklaart u nu dat u **wel een paspoort heeft** en hoewel u eerder in het gehoor verklaarde niet in het buitenland geweest te zijn, stelt u plots verschillende keren naar Turkije geweest te zijn als toerist. U vervolgt dat u al **twee paspoorten gehad** heeft en dat hetgene u nu heeft nog geldig is (Gehoorslag CGVS, 18 augustus 2010, pp. 13-15, p. 4). U legt evenmin uw gezinsboekje neer hoewel u verklaarde daarover te beschikken. Er dient verder vastgesteld te worden dat u tegenstrijdige verklaringen verstrekt heeft over essentiële zaken: bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u **ongetrouwd te zijn en geen kinderen** te hebben (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, 15 september 2009, punten 14 en 16), daar waar u voor het Commissariaat-generaal ineens **gescheiden heet te zijn en één zoon achtergelaten heeft bij uw ex** (Gehoorslag CGVS, 18 augustus 2010, pp. 2-3). Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de kandidaat-vluchteling moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen. Dat u nalaat stukken voor te leggen waarover u beschikt of kan beschikken en de vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot identiteitsgegevens en documenten, houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. Verder kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Verder legde u ook geen enkel document of ander bewijsstuk neer dat uw vluchtrelaas ondersteunt. Het volstaat niet een vrees in te roepen, u dient deze ook aannemelijk te maken. U stelt lid te zijn van de Jund al Sham maar weet niet wie die organisatie gesticht heeft. Sterker nog: u weet niet eens wie nu aan het hoofd van die beweging staat. U stelt dat jullie in groepen verdeeld waren en de ene groep de andere niet kent, dat jullie met schuilnamen werken en ook binnen de groep elkaar alleen kennen onder die schuilnamen. U herhaalt naderhand dat u met schuilnamen werkte. Zo benoemt u "Aboe A.(...)", hetgeen "vader van A.(...)" betekent en u stelt zijn echte naam niet te kennen. Hij is een handelaar die basisproducten levert aan het restaurant van uw broer en toch blijft u volhouden zijn echte

naam niet te kennen. Ook al de anderen jongeren zijn gekend als “vader van”: met name Abou Y.(...), Abou A.(...), Abou M.(...) en Abou A.(...). U stelt zelf door iedereen gekend te zijn als Abou A.(...), Abou T.(...) bent u enkel voor uw familie thuis maar in de organisatie bent u dus Abou A.(...)(Gehoorverslag CGVS, 18 augustus 2010, p. 8 en p. 10). Later in het gehoor spreekt u zichzelf daaromtrent echter tegen: plots kent u de adressen van de andere leden van uw groep en u tracht uit te leggen dat dit komt omdat jullie ‘als van buurdorpen zijn’. Jullie zitten ineens allen in de handel en hebben commerciële uitwisselingen onderling. Wanneer u er dan op wordt gewezen dat u dus wel degelijk weet waar die anderen wonen of hun handel drijven maar hun namen niet kent, implicerend dat zulks toch wel bijzonder is, stelt u plots toch ook hun namen te kennen, hun echte namen. Op de vraag wat die echte namen dan zijn, stelt u ze gegeven te hebben, quod non. U probeert dit te vergoelijken met de verklaring dat jullie onder die namen handelden en dat jullie gezworen hebben de echte namen niet te geven, alleen die die jullie gebruikten (Gehoorverslag CGVS, 18 augustus 2010, p. 19). Voorts weet u niet wat de realisaties van de beweging tot nu toe zijn en denkt dat het volstaat op te werpen dat u er maar drie maanden bij was. Ook van iemand die zichzelf maar als sympathisant zou beschouwen, en u verklaart dan nog wel lid te zijn, mag een minimale kennis verwacht worden van wat de organisatie als object van sympathie al dan niet verwezenlijkt heeft. U stelt dat de organisatie honderden gevangenen heeft, maar u hiernaar gevraagd kan enkel de schuilnamen geven van de leden van de groep, waartoe u zelf zou behoord hebben, als zijnde arrestanten. Buiten uw groep kent u niemand die zou zijn gearresteerd (Gehoorverslag 18 augustus 2010, p. 9). Overwegende dat banden hebben met een illegale partij of beweging in Syrië niet evident is en dat dit minstens een doorgedreven motivering van de leden en/of sympathisanten veronderstelt; dat dan ook verwacht kan worden dat deze mensen weten waarvoor ze bereid zijn risico's te nemen en dit op generlei wijze blijkt uit uw minimale kennis van de organisatie; uw engagement voor de partij is bijgevolg geheel ongeloofwaardig en een vervolging omwille van uw sympathie voor deze organisatie is dus evenmin geloofwaardig. Gelet op het gebrek aan bewijsstukken betreffende uw vluchtrelaas, reisroute, uw onaannemelijke verklaringen en uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot identiteitsgegevens en –documenten dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Er dient tevens te worden vastgesteld dat u evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 1 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, “het algemeen principe van de goede administratie en het tegenstrijdige en de duidelijke beoordelingsfout”, voert verzoeker aan “dat de omstreden akte klaarblijkelijk niet correct, inadequaat en bijgevolg illegaal is, ten opzichte van de overwegingen door verzoeker aangehaald ter staving van zijn aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.”

2.2. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing nietig te verklaren en te schorsen wijst de Raad erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad derhalve de beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal niet schorsen.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het

verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) hij op heden nog steeds zijn identiteitskaart niet heeft voorgelegd, (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn paspoort en het feit of hij getrouwd is en kinderen heeft, (iii) hij geen enkel reisbescheiden voorlegt en zijn reisweg niet bewijst, en (iv) zijn engagement voor de partij Jund al Sham niet geloofwaardig is gezien zijn minieme kennis en tegenstrijdige verklaringen waardoor ook zijn voorgehouden vervolging omwille van zijn sympathie voor deze organisatie niet ongeloofwaardig is, zoals toegelicht.

2.5. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.6. Het bewijs van identiteit en nationaliteit is essentieel in elke procedure. De Raad stelt vast dat verzoeker ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en afkomst een rijbewijs, een internationaal rijbewijs en een lidkaart van de kamer van koophandel voorlegt, terwijl hij in het bezit is van een identiteitskaart en twee paspoorten die hij niet voorlegt. Waar verzoeker stelt dat dit meer dan één maand zal duren om deze op te sturen vanuit Syrië wijst de Raad erop dat verzoeker in België is sedert september 2009 en hij derhalve tijd genoeg gehad heeft om deze documenten op te sturen. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat hij zijn internationaal rijbewijs heeft laten opsturen per DHL-post zodat het niet duidelijk is waarom hij dat niet heeft gedaan met zijn identiteitskaart en zijn paspoort(en). Dat één van de paspoorten vervallen is doet niet ter zake vermits alleen maar kan vastgesteld worden dat hij het nog geldige paspoort en zijn identiteitskaart, waarop zijn "khané" nummer (rijksnummer) staat, zoals in het gehoorverslag wordt gesteld, niet voorlegt.

Het is de Raad verder niet duidelijk wat verzoeker bedoelt met de precisering *"dat zij de vraag beantwoordde en dat het wel degelijk het cijfer 27 betreft. Verzoekende partij benadrukt dat zij perfect de betekenis van deze term kent. Het betreft waarschijnlijk een misverstand of een slecht begrip"* vermits in de bestreden beslissing nergens een motivering terug te vinden is omtrent een vraag die niet zou beantwoord zijn.

2.7. Waar verzoeker stelt dat men hem op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel gevraagd heeft of hij al dan niet gehuwd was wijst de Raad erop dat uit zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingen duidelijk blijkt dat hij op de vraag of hij al dan niet kinderen heeft verklaard heeft "Geen" (administratief dossier, stuk 14, vraag 14 en 16). Derhalve heeft verzoeker leugenachtige verklaringen afgelegd met betrekking tot zijn gezinssamenstelling.

2.8. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker er middels zijn verklaringen niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij lid was van de organisatie Jund al Sham. Verzoekers betoog dat zijn lidmaatschap gemotiveerd was door A.A., hij *"sinds drie maanden geen deel meer maakte van deze organisatie"*, de Syrische autoriteiten hen *"van terroristen beschuldigde"* en Syrië geen democratisch land is, wijzigt niets aan de vaststellingen dat verzoeker de stichter en de huidige leider van deze beweging niet kent, hij incoherente en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de namen en schuilnamen van zijn kompanen, hij niet weet wat de realisaties van deze beweging zijn, en geen namen van de gevangenen kent terwijl hij beweert dat er honderden gevangenen zijn van deze organisatie. Verzoekers verweer tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal dat hij slechts drie maanden lid zou zijn geweest is niet ernstig vermits van iemand die zich sympathisant of lid beschouwd, zoals in casu, mag verwacht worden dat hij de organisatie coherent kan toelichten. In de bestreden beslissing wordt derhalve terecht overwogen *"dat banden hebben met een illegale partij of beweging in Syrië niet evident is en dat dit minstens een doorgedreven motivering van de leden en/of sympathisanten veronderstelt; dat dan ook*

verwacht kan worden dat deze mensen weten waarvoor ze bereid zijn risico's te nemen en dit op generlei wijze blijkt uit uw minimale kennis van de organisatie; uw engagement voor de partij is bijgevolg geheel ongeloofwaardig en een vervolging omwille van uw sympathie voor deze organisatie is dus evenmin geloofwaardig.”.

De beweringen dat het de Syrische autoriteiten waren die hen van terrorisme beschuldigden om hen te discrediteren in de ogen van de internationale opinie teneinde elke oppositie in Syrië uit te schakelen, Syrië geen democratisch land is en “*de houding van het totalitair afdrijven van de Syrische autoriteiten door de internationale organisaties van de verdediging van de rechten van de mens wordt aangeklaagd*”, kunnen niet dienstig worden aangevoerd aangezien een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat een kandidaat-vluchteling in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, maar deze vrees voor vervolging in concreto dient te worden aangetoond en verzoeker er in casu niet in geslaagd is zijn profiel als lid van de organisatie Jund al Sham aannemelijk te maken.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.10. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek naar de toekenning van de vluchtelingenstatus werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.11. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS